

"VERIŽNI POSLI" IN OBRAČUN DDV

Pojasnilo MF, št. 427-05-1/2004 , 23. 6. 2004

Zavezanec je zastavil vprašanje glede pravilnega davčnega obravnavanja poslov, pri katerih slovensko podjetje sodeluje s podjetjem iz druge države članice, blago pa je dejansko namenjeno v tretjo državo (v izvoz). Opisana sta dva primera, v obeh primerih je dobavitelj blaga slovensko podjetje. Primera se razlikujeta v tem, da je:

1. v prvem primeru izvoznik slovensko podjetje, račun pa izda podjetju v drugo državo članico,
2. v drugem primeru izvoznik podjetje iz druge države članice, blago je odpeljeno v tretjo državo iz Slovenije, slovensko podjetje izda račun podjetju iz druge države članice, to podjetje pa izda svoj račun, ki spremlja izvozno dobavo.

V zvezi s tema primeroma zavezanca zanima, kakšno je pravilno sklicevanje na zakonske določbe glede oprostitve plačila DDV in ali se mora v drugem primeru podjetje iz druge države članice identificirati za namene DDV v Sloveniji.

V zvezi z zastavljenimi vprašanji Ministrstvo za finance RS meni:

1. V skladu s 1. točko 31. člena Zakona o davku na dodano vrednost lahko izda slovensko podjetje račun brez obračunanega DDV, če slovensko podjetje razpolaga z dokazili, da je blago zapustilo carinsko območje Evropske unije (če je slovensko podjetje izvoznik). Tako lahko slovenski davčni zavezanec izda račun brez obračunanega DDV tudi, ko račun izstavi osebi v drugi državi članici, vendar le, če je dogovorjeni kraj dobave izven carinskega območja EU. Ker v tem primeru blago ni poslano v drugo državo članico EU, ampak v tretjo državo, takšna dobava ne velja za intrakomunitarno dobavo, ampak za običajno izvozno dobavo. To pomeni, da se račun, izdan osebi v drugi državi članici, vpisuje v "redno" knjigo izdanih računov in se ga v obračunu prikaže v polju "izvoz", ne pa v polju "dobave blaga v drugo državo članico". Takšen račun, čeprav je izdan podjetju v drugi državi članici EU, se tudi ne vpisuje v kvartalno poročilo.
2. Ko slovensko podjetje proda blago podjetju iz druge države članice na območju Slovenije, lahko na podlagi 2. točke 31. člena Zakona o davku na dodano vrednost izda račun podjetju iz druge države članice brez obračunanega DDV, če razpolaga z ustreznimi dokazili (zagotovili), da bo kupec blago izvozil iz območja Skupnosti. Kupec lahko izvozi blago iz Skupnosti prek slovenskega mejnega prehoda in se mu pri tem samo zaradi izvršitve izvoznega carinjenja ni treba identificirati za namene DDV v Sloveniji. Odgovor bi bil seveda drugačen, če bi tuje podjetje pred izvozom opravilo na območju Slovenije še kak promet v zvezi s tem blagom.

V opisanem primeru, ko tuje podjetje v Sloveniji opravi le izvozno carinjenje, to podjetje izvozni posel izvede kot davčni zavezanec druge države članice EU, kjer ima sedež oziroma kjer je identificirano za namene DDV. V tem primeru se ne sklicuje na določbo slovenskega zakona (ta zavezuje le slovenskega zavezanca), ampak na določbo zakona države, v kateri ima sedež oziroma katera mu je izdala DDV identifikacijsko številko, pod katero je opravil izvoz blaga. Pogosto je mogoče zaslediti, da se zavezanci sklicujejo neposredno na ustrezno določbo 15. člena Šeste direktive, to pa je prav tako dopustno.

Tudi v tem primeru to ni dobava blaga med državama članicama EU, ampak izvozna dobava, ki se vpisuje v "redno" knjigo izdanih računov in ne v posebno knjigo izdanih računov za dobave blaga znotraj Skupnosti.